

Uittreksel uit de minuten berustende ter griffie van het Hof van beroep te Gent.
Het Hof van beroep te Gent, 10e kamer, rechtdoende in correctionele zaken heeft het volgend arrest gevelde :

PRO JUSTITIA (I)
Beroep in cassatie door
dd. 11/12/03

Nr. 671/2000
VAN HET PARKET
Nr. 93.175
VAN HET ARREST

PRO JUSTITIA (II)
Beroep in cassatie door
dd. 11/12/03
u
(I)(II): verkregen dd. 06/04/04,

Not. 66.13.1881/94 van het Openbaar Ministerie en als burgerlijke partijen:
en zijn echtgenote , beiden samenwonende
te ; - thans niet meer inzake na tussenarrest.

Tegen :

1. Nr. , elektricien, geboren te op
wonende te voorheen thans nr.
2. Nr. opvoedster, geboren te
op wonende te
voorheen vervolgens thans

Beiden veroordeeld bij tussenarrest van dit Hof en deze kamer van 10 januari 2003 om:

"De eerste en de tweede:

Als daders, om het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben medegewerkt, of om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd:

Door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de bepalingen van titel III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III van voormelde wet, respectievelijk decreet, strafbaar gesteld door de artikelen 64, 1°, 2° en 5° lid, en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962) tot en met 24 maart 1997, en vanaf 25 maart 1997 door de artikelen 66, 1°, 2° en 5° lid, en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), meer bepaald door:

1. op het onroerend goed, gelegen te _____ in eigendom toebehorende aan _____ ten kadaster gekend onder _____ beiden hiervoor reeds nader geïdentificeerd, in strijd met de voorschriften van de verkavelingsvergunning van 6 oktober 1986 van het college van burgemeester en schepenen te _____ en met de voorschriften van de wijziging van die verkavelingsvergunning van 29 oktober 1990 een woonegelegenheid te hebben ingericht in een loods/magazijn

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van 11 maart 1991 tot en met 31 december 1991

2. en de sub 1 omschreven toestand in stand te hebben gehouden

te _____ vanaf 1 januari 1992 tot 11 januari 1999.”

* * *

Gelet op het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde van 10 april 2000, 10^e kamer, rechtdoende op tegenspraak.

* * *

Tegen voormeld vonnis werd hoer beroep ingesteld op:

- 14 april 2000 door
- 20 april 2000 door het Openbaar Ministerie tegen

* * *

Gelet op het tussenarrest van deze kamer van het Hof van 10 januari 2003, rechtsprekend op tegenspraak.

* * *

Het Hof hoorde op de openbare terechtzitting in het Nederlands:

de oorspronkelijke eerste beklaagde in zijn middelen van
verdediging, bijgestaan door meester advocaat aan de balie te

het Openbaar Ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-
generaal,

de oorspronkelijke tweede beklaagde in haar middelen van
verdediging, bijgestaan door meester advocaat aan de balie te

* * *

1. De zaak werd op de terechtzitting van het Hof van 9 oktober 2003 hernomen met de huidige samenstelling van het Hof in de mate dat er niet over werd beslist bij voormeld tussenarrest van 10 januari 2003.

2. Door het Openbaar Ministerie werd aan de Korpschef van de lokale politie te opdracht gegeven de actuele toestand/inrichting ter plaatse na te gaan, zoals was gevraagd bij genoemd tussenarrest van 10 januari 2003.

Uit dit nazicht is gebleken dat de toestand onveranderd is gebleven, dat er geen enkele wijziging is gebeurd aan het kwestieuze gebouw, maar dat het gebouw sedert de verkoop op 17 september 2001 niet meer bewoond is (zie P.V. nr. van 21 februari 2003).

Niets staat nog in de weg aan de behandeling van de gevorderde herstelmaatregel en de erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom.

3.1. De gemachtigde ambtenaar, thans de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, daarin bijgetreden door het college van burgemeester en schepenen van vordert in zijn brief van 24 oktober 1995 met bijlagen (zie stuk 8 e.v. van het strafdossier) bij toepassing van artikel 65 § 1-b van de wet van 26 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw aanpassingswerken, nl. het verwijderen van de woongelegenheid op de verdieping en het dicht maken van alle ramen. Bij brief van 30 januari 1997 liet de gemachtigde ambtenaar kennen dat hij zijn herstellvordering overeenkomstig artikel 65 § 1-b (aanpassingswerken) handhaaft (zie stuk 21 van het strafdossier).

3.2. Tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie, met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij strookt met de wet. Zij is nog steeds noodzakelijk om een einde te stellen aan de gevolgen van het misdrijf en zij legt aan de beklaagden in de gegeven omstandigheden geen onredelijke last op. Bij

de verkoop van hun onroerend goed op 17 september 2001 aan

werd door de beklagden trouwens reeds voorzien dat zij tot de gevorderde aanpassingswerken zouden moeten overgaan. In het tussenarrest van 10 januari 2003 werd er reeds op gewezen dat onder punt 4 van rubriek 5 van de notariële akte houdende de definitieve toewijzing na hoger bod van het onroerend goed melding werd gemaakt van het bouwmisdrijf; er werd o.m. vermeld dat het gebouw enkel vergund was als loods/magazijn, met uitdrukkelijke uitsluiting van woonfunctie en in voorkomend geval met de verbintenis eventuele ramen te verwijderen/te herstellen. De koper had aldus kennis van het op het onroerend goed rustende bouwmisdrijf en de gevolgen ervan, die zij heeft aanvaard, zodat de gevorderde en lastens de beide beklagden te bevelen aanpassingswerken ook voor haar geen onvoorzienbare en onredelijke last opleveren, wat meebrengt dat de beklagden, al zijn ze thans geen eigenaar meer van het onroerend goed, bij de uitvoering van de aanpassingswerken normaliter niet zullen geconfronteerd worden met een onwillige eigenaar.

De bepalingen van artikel 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door artikel 8 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft, hierna genoemd DORO, die afwijken van hetgeen in voormeld artikel 65 § 1-b was voorgeschreven, staan de inwilliging van de gevorderde herstelmaatregel niet in de weg. Het reeds bewezen verklaarde misdrijf heeft onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaakt voor de omwonenden. Door in plaats van de voorschriften van de verkavelingsvergunningen na te leven, ingevolge dewelke de bestemming van het op te richten magazijn zich diende te beperken tot magazijn, in het magazijn op de eerste verdieping een woongelegenheden in te richten met meerdere ramen speciaal geplaatst om de eerste verdieping geschikt te maken als woongelegenheden, werd, gelet ook op de lokalisatie van de loods ten opzichte van het naastgelegen erf van

zoals ook blijkt uit de bij het strafdossier gevoegde foto's, aan deze laatste ernstige hinder veroorzaakt. Op geloofwaardige en precieze wijze hebben

er zich over beklagd dat zij door de woongelegenheden op de eerste verdieping van de loods met meerdere ramen en o.m. ook een open terras op voortdurende en onvermijdbare wijze in hun privacy werden geschonden en nog steeds kunnen geschonden worden. Immers, niet alleen is een voortdurende inkijk op hun tuin mogelijk maar ook in hun woning zelf waardoor het woonklimaat van deze aanpalende burens ernstig wordt bedreigd. Vanuit stedenbouwkundig oogpunt veroorzaakten de werken en handelingen hinder die de normale burenhinder overtrof.

Het Hof gaat dan ook in op de vordering tot het uitvoeren van aanpassingswerken, nl. het verwijderen van de woongelegenheden op de verdieping en het dicht maken van alle ramen op die verdieping.

4. De gemachtigde ambtenaar, thans de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, vordert in de bijlage aan zijn brief van 24 oktober 1995 de niet-naleving van het bevel tot het uitvoeren van aanpassingswerken te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom van 123,95 EUR (voorheen 5.000 BF) per dag vertraging.

Gelet op het lange talmen van de beklaagden om aan de onwettige toestand veroorzaakt door het misdrijf een einde te stellen wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij de niet-naleving van het bevel tot uitvoering van aanpassingswerken.

De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste aansporing voor de beklaagden om hiertoe zelf over te gaan.

**OP DEZE GRONDEN,
Het Hof, rechtsprekend op tegenspraak,**

Gelet op de artikelen hiervoor aangehaald en de artikelen:
190, 211 en 211bis van het Wetboek van Strafvordering,
24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Verder ten gronde beslissend met eenparige stemmen over de reeds ontvankelijk verklaarde hogere beroepen:

Beveelt aan _____ over te gaan tot het uitvoeren van de nodige aanpassingswerken, namelijk:
het verwijderen van de woongelegheden op de verdieping en het dicht maken van alle ramen op die verdieping,
binnen een termijn van ZES MAANDEN, te rekenen vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden.

Beveelt dat voor het geval dat de aanpassingswerken niet worden uitgevoerd binnen voormelde termijn de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van _____ van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen bepaald is in artikel 65 § 2 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw, thans artikel 153 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur door elke veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van 123,95 EUR per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Veroordeelt _____ solidair tot de kosten aan de zijde van het Openbaar Ministerie gevallen na het tussenarrest, begroot op 31,35 EUR.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **28 november 2003**.

Aanwezig : raadsheer, wn. kamervoorzitter;

raadsheer,
raadsheer,

Advocaat-generaal,

griffier,

Goedgekeurd doorhaling van nietige lijn(en) en nietige woord(en).